

До соловейка

Павло Грабовський

Розтдохкався соловейко
На калиноньці;
Щось не спиться серед ночі
Сиротиноньці.

"Розваж, розвій, соловейку,
Мою тугоньку;
Чи забуду прикру людську
Я наругоньку?

Чи судилось мені мати
Свою квітоньку,
Чи тинятись вік по наймах,
Серед світоньку?

Чи знайду я коли-небудь
Власну доленьку,
Чи все тягти чуже ярмо
Та неволеньку?"

Тьохка, плаче соловейко
На калиноньці,
Та не знає дати ради
Сиротиноньці.